

Stražarska

Kula

**i
Glasnik Kristove Prisutnosti**

“Stražaru, što je u pogledu noći?”

“Jutro dolazi, a i noć!” (Izaija 21:12,13)

POLUMJESEČNIK
SVEZ. XXIX 15. LIPANJ BROJ 12
A. D. 1908 – A. M. 6036

SADRŽAJ

„Evangelje koje sam Propovijedao”	147
Sažetak Evanđelja svetog Pavla	147
„Hodite kao Djeca Svjetla”	148
„Stvari koje se rade u Tajnosti”	149
Sedam Hodite	150
„Njegovim Nogama” (Pjesma)	152
„Izvrši Gospodinu svoje zavjete”	152
Krivi Smjer Izraela	155
Oni su željeli Kralja	156
Emanuelovo Kraljevstvo Autokratsko	157

“Na stražu ću svoju stati, na kulu se postaviti, i motriti da vidim što će mi on reći, i što da mu odgovorim kada budem ukoren.” (Hab. 2:1)

STIJENO VJEKOVA
Jer nitko ne može postaviti
drugi temelj
OTKUPNINA ZA SVE

Na zemlji tjeskoba naroda i smetenost, huka mora i valova(nemirni i nezadovoljni). Ljudima će srca klonuti od straha i od iščekivanja onoga što dolazi na svijet: jer će se uzdrmati sile nebeske(crkvene vlasti)...kada vidite da se to događa, znajte da je blizu kraljevstvo Božje. Podignite pogled i podignite svoje glave; jer se približava vaše otkupljenje.—Luka 21:25-31

OVAJ ČASOPIS I NJEGOV SVETI ZADATAK

Ovaj časopis je jedan od glavnih faktora ili instrumenata u sistemu Biblijske Pouke, ili „Bogoslovnog Proširenja,” koje je sada bilo predstavljeno u svim djelovima civiliziranog svijeta po WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY, ovlaštenog 1881, „Za Promicanje Kršćanske Spoznaje.” On ne služi samo kao učionica gdje se Istraživači Biblije mogu sastati na studij Božanske Riječi, nego također i kao kanal komunikacije kroz kojeg se do njih može doći sa obavijestima o Kongresima Društva i o dolasku putujućih predstavnika nazvanih „Putujući starješine,” i biti osvježeni sa izvještajima o Kongresima.

Naše „Berejske Pouke” su tematska ponavljanja ili pregledi STUDIJA koje je naše Društvo izdalo, većinom ugodno uređene, i vrlo korisne svima koji bi zaslužili jedini počasni stupanj kojeg Društvo odobrava, naime, *Verbi Dei Minister* (V.D.M.), koji, kada ga se prevede na Hrvatski glasi, *Sluga Božanske Riječi*. Naše obrađivanje Međunarodnih Pouka Nedjeljne Škole je posebno za starije Istraživače Biblije i Učitelje. Neki to obilježje smatraju neophodnim.

Ovaj časopis čvrsto brani jedini pravi temelj Kršćanske nade koji je sada bio tako općenito negiran – Otkupljenje kroz dragocjenu krv „Čovjeka Krista Isusa, koji je dao sebe kao *Otkupninu* [odgovarajuću cijenu, zamjenu] za sve.” (1. Pet. 1:19; 1. Tim. 2:6) Gradeći na tom sigurnom temelju sa zlatom, srebrom i dragocjenim kamenjem (1. Kor. 3:11-15; 2. Pet. 1:5-11) Riječi Božje, njegov daljnji zadatak je da „svima rasvjetli što je zajedništvo tajne koja od početka svijeta bijaše skrivena u Bogu...da sada crkvi bude obznanjena mnogovrsna mudrost Božja...koja u drugim naraštajima nije bila obznanjena ljudskim sinovima kao što je sada obznanjena.” (Efež. 3:5-9,10)

Oslobođen je utjecaja bilo koje organizacije, sekte ili ljudskog učenja, dok nastoji sve više i više dovesti svaki svoj izričaj u što potpuniju podložnost volji Božjoj u Kristu, kako je izražena u Svetom Pismu. Prema tome časopis je slobodan objaviti odvažno sve ono što je Gospodin rekao – u skladu sa Božanskom mudrošću koja nam je data da to razumijemo. Naš stav nije dogmatičan, nego uvjeren; jer mi znamo što tvrdimo, koračajući sa bezuvjetnom vjerom po sigurnim Božjim obećanjima. Povjerali smo mu pouzdanje, da bude korišten jedino u Njegovoj službi; od tud naše odluke u odnosu na ono što se može i što se možda neće pojaviti na njegovim stranicama da to mora biti u skladu s našom prosudbom onoga što je Njemu ugodno, učenjem Njegove Riječi, za izgrađivanje Njegovog naroda u milosti i spoznaji. I mi ne samo da pozivamo nego mi potičemo naše čitatelje da si dokažu sve izjave iz časopisa sa nepogrešivom Riječju na koju se stalno ukazuje, kako bi se olakšalo takvo ispitivanje.

Za nas Biblija jasno uči:

DA JE CRKVA „HRAM” ŽIVOG BOGA – njegoa „građevina,” čija gradnja traje cijelo Evandeosko doba – od kad je Krist postao Otkupitelj svijeta i „glavni kamen” ovog hrama kroz kojega će kad bude završen Božji blagoslovi doći svim narodima i oni će imati pristup Njemu. – 1 Kor.3:16, 17; Ef. 2:20-22; 1 Moj. 28:14; Gal.3:29

DA SE U MEĐUVREMENU NASTAVLJA KLESANJE, OBLIKOVANJE I POLIRANJE posvećenih vjernika u Kristovo djelo pomirenja, i kada posljednji od tog „živog kamenj”, „izabranog i dragocjenog” bude bio spreman, Veliki Graditelj će ih sve dovesti k sebi kroz prvo uskršnuće; i hram će biti ispunjen slavom i biti će mjesto sastajanja Boga i ljudi tijekom Milenija. – Otkr. 15:5-8

DA JE TEMELJ NADE ZA CRKVU I SVIJET zasnovan na činjenici da je Isus Krist, milošću Božjom, okusio smrt za svakoga, „otkupnina za sve” i da će on biti „istinita svjetlost, koja obasjava svakoga čovjeka i koja dolazi na svijet” u određeno vrijeme. – Hebr. 2:9; Ivan 1:9; 1 Tim. 2:5,6

DA JE NADA CRKVE da će biti poput svog Gospodina, „vidjeti ga kakav doista jest”, biti „sudionikom božanske prirode”, i imati udjela u njegovoj slavi kao sunasljednici. – 1 Ivan 3:2; Ivan 17:24; Rim.8:17; 2 Pet.1:4

DA JE SADAŠNJI ZADATAK CRKVE usavršavanje svetaca za buduće djelo službe; razvijanje u sebi svake milosti; biti Božji svjedok svijetu; i pripremiti se da budu kraljevi i svećenici u sljedećem dobu. – Ef. 4:12; Mat. 24:14; Otkr. 1:6; 20:6

DA JE NADA ZA SVIJET milenijsko kraljevstvo u kojemu će svi dobiti priliku biti blagoslovljeni sa spoznajom i svim drugim – vraćanje svega onog što je Adam izgubio, svima koji to prihvate i koji budu bili poslušni, iz ruku njihovog Otkupitelja i njegove proslavljene Crkve – dok će svi nepopravljivi biti zauvijek *uništeni*. – Djela 3:19-23; Iza. 35

„EVANĐELJE KOJE SAM PROPOVIJEDAO”

– I KOR. 15:1-20 – 21 LIPNJA –

Ključni tekst: – „Ali ovo je napisano da vjerujete da Isus jest Krist, Sin Božji, i da vjerujući imate život u imenu njegovu.” – Ivan 20:31.

OVA lekcija je određena kao pregled za tromjesečje, i bez sumnje će mnogima biti korisna da je koriste. Ipak, skrećemo pozornost na pouku čitanja kao sažetak cijelog Kristova evanđelja. Apostol izjavljuje: „Povrh svega, braćo, objavljujem vam evanđelje koje sam vam propovijedao, koje ste i prihvatili i u kojem stojite, po kojem ste i spašeni, ako ste zapamtili što sam vam ja propovijedao, osim ako ste povjerovali uzalud.” – reci 1,2.

Iz ovih riječi vidimo koliko je vjera važna za predstavljanje spasenja. Tko ne može vjerovati, kakva god bila pouka, ne može biti spašen u ovom sadašnjem vremenu. Tko nije čuo Evanđelje, kao u slučaju pogana, nije spašen u neznanju, a tko je čuo Evanđelje i ne drži ga u sjećanju i tako izgubi njegovu snagu, propustit će sadašnje spasenje; ili, ako bi ga se trebalo čuvati u sjećanju, ipak bi moglo biti beskorisno zbog nemogućnosti da se poruci Evanđelja omogući ispravno djelovanje na srce i život. Budući da su ove stvari istinite, shvaćamo koliko nam je važno imati čisto Evanđelje, znati istinu, jer ništa osim istine ne može nas osloboditi. Ovime ne mislimo da je potpuno poznavanje istine neophodno za naše opravdanje ili za naše posvećenje; ne mislimo da ako imamo mjeru pogreške pomiješanu s našim znanjem o istini da bi nas to spriječilo od povlastica opravdanja i posvećenja; naprotiv, gotovo svi smo bili opravdani i dovedeni u odnos s Bogom dok smo još uvijek imali mnogo grešaka u našim umovima. Međutim, nije pogreška bila ta koja je opravdavala niti nas je pogreška dovela do posvećenja ili posvećenja; samo bi nam istina mogla tako koristiti. Što više istine imamo na početku, to smo više povlašteni, a onda smo blagoslovljeni proporcionalno kada se oslobodimo grešaka i praznovjerja koji zamagljuju naš mentalni vid. Sama nas istina može učiniti potpuno slobodnima i stoga ne možemo u potpunosti uživati u svim blagoslovima i privilegijama dok nas još sputava greška. No, ne možemo li reći da je sasvim vjerojatno da ćemo biti sputani nekim pogreškama, nekom zabunom do samog kraja našeg putovanja, i da ćemo tek kad dođe do naše promjene znati kakvi smo poznati?

SAŽETAK EVANĐELJA SV. PAVLA

Apostol sažima našu kršćansku vjeru govoreći: „Jer predao sam vam najprije [kao od primarne važnosti] ono što sam i primio: da je Krist umro za naše grijeha prema Pismima.” Toliko znanja potrebno je svakome tko bi se ispravno nazvao vjernikom, kršćaninom. Stoga pogani, bez obzira na njihovo stanje

u neznanju ovih činjenica, ne mogu biti vjernici, ne mogu biti kršćani. Ovo je vjera koja opravdava, a oni koji je nemaju nisu opravdani. Prepoznaje „naše grijeha” i „Kristovu smrt” kao našu cijenu otkupnine, i Kristovo uskrsnuće, kao dokaz zadovoljenja božanske pravde, te da Otkupitelj živi kako bi izvršio slavne značajke našeg spasenja. Bilo je vrijeme kada je za nas, kao i za većinu kršćana, sve ovo bilo maglovito zbog lažnih doktrina, lažnih teorija koje su ispunjavale naše umove, vodeći nas da vjerujemo da je vječna muka kazna za grijeh i sprječavajući nas da razumijemo kako Kristova smrt može ispuniti našu kaznu zbog toga. Zatim opet pogreška da minuta umiranja znači oživljavanje sprječava nekoga da razumijemo kako je Gospodin umro za naše grijeha i također sprječava razumijevanje značenja njegova uskrsnuća od mrtvih. Ipak, bili smo opravdani čak i u našem neznanju o filozofiji ovih stvari, opravdani jer je naša vjera prihvaćala opće činjenice, naime, da smo bili grešnici i da je Krist učinio nešto prihvatljivo u Božjim očima kao otkupninu za naše grijeha, i da sada smo Božjom milošću time oslobođeni osude i vraćeni u zajedništvo srca s njim.

Apostol zatim nastavlja s prepričavanjem dokaza koji se odnose na uskrsnuće našega Gospodina, očito se ograničavajući na ona očitovanja koja je naš Gospodin učinio apostolima. Tako spominje Kefu, odnosno Petra, ali ne spominje Kleofu, koji je bio jedan od dvojice s kojima je Gospodin razgovarao na putu za Emaus. Također ne spominje ukazanje Mariji i drugim ženama na dan uskrsnuća. Iako spominje pet stotina braće, apostoli su bili među njima. On sažima najjaču vrstu dokaza u pogledu uskrsnuća našega Gospodina, i na kraju kaže: „A na kraju svega, vidio sam ga i ja, kao nedonošče” – kao prijevremeno rođenje. Drugim riječima, sveti Pavao nije vidio našega Gospodina u tjelesnom obliku, već kako sjaji iznad sjaja podnevnog sunca; vidio ga je kao duhovno biće, kakvog se cijela Crkva nada da će ga vidjeti nakon što dožive promjenu uskrsnuća, kada će biti poput njega i vidjeti ga onakvog kakav jest (a ne onakvog kakav je bio) i dijeliti njegovu slavu.

„TAKO SMO PROPOVIJEDALI – TAKO STE VJEROVALI”

Apostol se borio protiv poganske teorije da je uskrsnuće mrtvih nepotrebno. Neki su tvrdili da mrtvi nikada neće ustati, drugi da u trenutku umiranja postaju življi nego ikada. Apostol iznosi kršćanski nauk o tome, naime, da su mrtvi mrtvi i da bez uskrsnuća ne bi

bilo nade. Oni kojima je pisao bili su kratkovidni; tvrdili su da i dalje vjeruju u Isusovo uskrsnuće, ali su odbacili misao o nužnosti uskrsnuća za druge. Apostol ih nastoji ponovno uspostaviti ističući da je sva nada koju su primili kao kršćani izgrađena na Isusovu uskrsnuću, da im mrtvi Spasitelj neće biti od pomoći; da je njegovo učenje i učenje drugih apostola bilo, da iako je zasluga otkupljenja bila u Kristovoj žrtvi, ipak je samo otkupljenje jednako ovisilo o uskrsnuću onoga koji je umro za nas, jer mrtvi nam Spasitelj ne može pomoći. On kaže: „Stoga bilo to ja, ili oni, tako propovijedamo, te ste tako povjerovali; kako neki među vama govore da nema uskrsnuća od mrtvih?” da sada ne vidite važnost doktrine uskrsnuća u pogledu Crkve? Ako je to bilo važno za našega Gospodina, nije li jednako tako i za Crkvu i za svijet? Ako je, kako neki tvrde, nauk o uskrsnuću glup i lažan, onda Krist nije uskrsnuo. Kažete li: Što ako ne uskrsnu? Odgovaram: „onda je uzaludno naše propovijedanje, a uzaludna je i vaša vjera. Dapače, našli bismo se i lažnim svjedocima Božjim, jer smo svjedočili o Bogu da je uskrsnuo Krista, kojega nije uskrsnuo, ako bi bilo da mrtvi ne uskrsavaju.” – reci 13-15.

Tako Apostol povezuje nauk o Isusovu uskrsnuću s naukom o uskrsnuću Crkve i svijeta. Ako ovo drugo nije istinito, prvo nije istinito; ako je bilo potrebno Kristovo uskrsnuće, nužno je i uskrsnuće Crkve i svijeta. S kakvim čvrstim argumentom Apostol to iznosi, govoreći: „Ako Krist nije uskrsnuo, vaša je vjera uzaludna; vi ste još u svojim grijesima; da, također, oni koji su usnuli u Kristu, propali su.” Kad bi kršćani općenito proučavali ovu lekciju i dopustili joj da ima odgovarajuću težinu u njihovim umovima, to bi temeljito riješilo određena pitanja. Odlučili bi odbaciti, bilo učenja Apostola i cijelu Bibliju u pogledu stanja čovjeka u smrti (da je stvarno mrtav ili slikovito rečeno da „spava”, čekajući promjenu uskrsnuća u Milenijskom jutru), inače bi odbacili ljudske teorije koje ih zasljepljuju i zbunjuju o ovoj temi i koje uče da mrtvi nisu mrtvi nego življi nego ikad, niti su mrtvi niti

spavaju, već u nebeskoj slavi ili vječnoj mucii. Zauzmimo apostolovo stajalište i na njemu počivajmo svoja srca i svoju vjeru. Krist je umro i treći dan ustao iz mrtvih. Njegovi sljedbenici i cijeli svijet umrli su, a u Milenijskom jutru oni će izaći, Malo stado u Prvom uskrsnuću blaženih i svetih, svijet općenito u općem uskrsnuću na sud ili suđenje ili kušnju u odnosu na njihovu spremnost postati Božji narod ili ne.

NAŠ KLJUČNI TEKST

Sljedeće reference drugog apostola u potpunosti su u skladu s onima svetog Pavla: Evanđelje je napisano da bi oni koji imaju sluh i pravo srce mogli povjerovati da je Isus Pomazanik, Mesija, Sin Božji, i da vjeruju da mogu imati život kroz njegovo ime. (Ivan 20:31.) Ne da će samo vjerovanje donijeti život, jer „i đavli vjeruju i dršću”, već da ih vjerovanje dovodi u onaj odnos s Bogom gdje im je moguće postati Isusovi sljedbenici, učenici u Kristovoj školi učiti od njega; da im se pomogne u hodanju njegovim stopama, da nauče o njihovom uzvišenom pozivu od Boga u Kristu Isusu, i uz pruženu pomoć, da svoj poziv i izbor učine sigurnim za život vječni kao članovi njegovog Malog stada, njegove klase Nevjeste. Sve je to moguće u njegovom imenu, u njegovoj zasluži, ali ništa od toga nije moguće pod bilo kojim drugim pripremama ili uvjetima, jer „nema drugog imena dana pod nebom i među ljudima po kojem bismo se mogli spasiti.” Zahvaljujemo Bogu, međutim, da dok samo nekolicina sada ima uho koji čuje, i stoga samo nekolicina sada čuje božanski poziv, ipak će uskoro sve gluhe uši biti otčepljene; poruka će biti isporučena bez nesigurnih tonova i svi će znati, od najmanjeg do najvećeg, za božansku ljubav i milosrđe u Kristu, i imat će priliku prihvatiti isto u njegovo ime ili odbaciti i doći pod božansku osudu druge smrti.

Pobrinimo se za to s marljivošću, da se ne kaže za nas da smo uzalud primili Božju milost, budući da smo bili tako povlašteni! Primivši je upotrijebimo je, iskoristimo priliku, učinimo sigurnim svoj poziv i izbor!

„HODAJTE KAO DJECA SVJETLA”

–EFEŽANIMA 5:6-21 – 28 LIPNJA –

Ključni tekst: – „Ne opijajte se vinom, u kojem je razuzdanost; nego se punite Duhom.” – stih 18

KAO što je implicirano odabirom Ključnog teksta, Međunarodno proučavanje nedjeljne škole ovo naziva kao Lekciju o umjerenosti. Nećemo ga, međutim, posebno tretirati s tog stajališta, jer ne smatramo da je takva bila apostolska misao, osim u smislu da su umjerenost i suzdržavanje od zla u bilo kojem obliku nalozi Svetoga pisma za sve koji su prizvali ime Kristovo. Tako nam Ključni tekst ispravno pokazuje da postoji jedan duh svijeta i drugi duh Gospodnji; jedan duh zablude, drugi duh istine.

Ne smijemo više hodati u tami kao drugi – u grijehu, u neredima, u pijanstvu, u razvratu raznih vrsta; Kršćanski put je potpuno obrnut od ovoga, jer on je okrenuo leđa svim tim iskustvima i hoda u svjetlu svjetiljke, prema stvarima koje su savršene, prema stvarima koje su mu postavljene u božanskoj Riječi i planu. Umjesto da mu trebaju alkoholna pića za osvježenje, on ima Duha Gospodnjeg, Duha Svetoga, koji ushićuje; pobjeđuje duh turobnosti i straha, čini za njega mnogo više nego što bi alkoholni duhovi

mogli učiniti za tjelesnog čovjeka na način da izbriše neugodna sjećanja i unese sreću.

SEDAM HODANJA OVE POSLANICE

Poslanica Efežanima jedna je od najveličanstvenijih biblijskih knjiga. Duboko duhovna, u potpunosti se dopada samo posvećenima. Njena središnja misao je Novo stvorenje; da su opravdani posvećenjem svoje opravdane ljudske prirode, kada su prihvaćeni od Gospodina, začeti od Duha Svetoga da budu Nova stvorenja u Kristu. Za takve su stare stvari prošle – zemaljske nade, zemaljski ciljevi i ambicije; njihova zemaljska prava su predana, a umjesto njih, nebeski izgledi su primljeni vjerom i čekaju se, s očekivanjem da će biti primljeni u prvom uskrsnuću. Prvi dio poslanice Efežanima odnosi se na teoriju, filozofiju promjene od ljudskog ka duhovnom, od ljudske prirode do članstva u novom stvorenju; posljednja poglavlja knjige ukazuju nam na učinak ove promjene, ne samo na osjećaje Novog stvorenja, nove volje, već i na učinak promjene na smrtno tijelo, za koje se pretpostavlja da će novi um nakon toga obuzdavati, vladati njime, kontrolirati sa sve više i više odlučnosti i sposobnosti kako jača u Gospodinu i u snazi njegove moći. Novo stvorenje treba zadržati staro stvorenje, tijelo, podloženim; da ostane mrtvo, pokopano. Naša lekcija posebno se odnosi na ovu fazu predmeta – bitku i pobjedu Novog stvorenja i njegovo očuvanje, koje ovisi o održavanju njegove vladavine nad tijelom.

Uvodne riječi naše lekcije (r. 6), „Neka vas nitko ne zavarava ispraznim riječima, jer zbog takvih dolazi gnjev Božji na neposlušnu djecu,” ne bi trebalo shvatiti da označavaju da gnjev Božji dolazi zbog ispraznih riječi. Stvari koje izazivaju gnjev spomenute su u prethodnim recima (3-5), blud, nečistoća, pohlepa, prljavština, gluposti, rugoba; jer, kako Apostol objašnjava, oni kod kojih su te osobine dominantne, ili oni kod kojih se te karakteristike simpatiziraju, ne mogu imati baštine u Kraljevstvu Krista i Boga. Neka vas nitko ne zavarava ispraznim riječima o ovoj temi, govoreći vam da su takve stvari prirodne, pravilne, opravdane. Oni su doista postali druga priroda mnogim pripadnicima pale rase, ali ako netko tko je postao Novo stvorenje u Kristu voli nečiste stvari, slaže se s njima, želi ih ili se šali s njima, daleko je od stanja postajanja svetim. Takav mentalni stav s njihove strane implicirao bi da ili nikada nisu bili začeti od Duha svetosti ili su se opet vraćali poput svinje koja je oprana da se valja u blatu. Ove stvari su karakteristične za djecu neposlušnosti, ali nisu karakteristične za djecu poslušnosti. Apostol na drugom mjestu kaže: Takvi ste bili; ali sada ste oprani, ali ste opravdani, ali ste posvećeni u Gospodinu Isusu Kristu. (I. Korinćanima 6:11.) U

našoj lekciji on potiče: „Ne budite, dakle, sudionici s njima,” s djecom neposlušnosti; jer nekoć ste bili u tami, a sada ste svjetlo u Gospodinu.

„HODAJTE KAO DJECA SVJETLA”

On dalje pokazuje kako bi djeca svjetla trebala hodati, govoreći: Plod Duha, gdje god se nalazi, je dobrota, pravednost i istina – dakle, Sveti Duh nikada ne potiče na zlo, nepravednost, neistinitost. I tko je primio Duha Svetoga, tko god je začeo od Gospodina kao njegovo dijete, željet će dokazati, pokazati, temeljito utvrditi što je prihvatljivo Gospodinu; čime će Gospodar biti zadovoljan, ne samo ono što ne bi zasluživalo oštru kaznu od Gospodara, ne samo ono na što bi Gospodar namignuo i ne bi se ozbiljno uvrijedio, nego daleko iznad svega ovoga! Tko god ispravno ima duh sina, mora željeti upoznati Očevu volju i uživati u tome, a ta je volja u svoj čistoći, dobroti, pravednosti, istini, poštenju. Utjecaj ove odlučnosti Novog stvorenja da ugodi Bogu, da vrši njegovu volju, značit će da će njegov život, njegovo srce i koliko god je to moguće svaki njegov čin i riječ budu u skladu s dobrotom, u skladu s načelima pravednosti koje Bog predstavlja – u skladu s istinom.

„NEMOJTE IMATI UDJELA U BESPLODNIM DJELIMA TAME, VEĆ IH RADIJE KORITE”

Odgovorni smo ne samo za ono što mi sami činimo i mislimo kao nova stvorenja, već naša odgovornost ide izvan nas samih prema braći, prema svima koji u bilo kojem smislu riječi dolaze pod naš utjecaj. Opesceno šaliti se svakako ne treba ohrabrivati, ne izazivati smijeh, već umjesto toga izazivati nježan prijekor pun ljubavi. Brate, sestro, usmjerimo svoju naklonost prema stvarima iznad – hodajmo u svjetlu, razmišljajmo i raspravljajmo o svemu što je čisto, o onome što je lijepo, o onome što je na dobrom glasu. Uklonimo iz svog razgovora i iz svojih misli sve što bi kaljalo i zarobljavalo nas same ili druge. Neuspjeh da se ukori mjerljivo je odobravanje nepravde. Riječ u pravo vrijeme – kako je dobra, kako korisna! No, jednako je važno da riječ prijekora bude mudro i s ljubavlju izrečena, inače bi mogla naštetiti tamo gdje smo htjeli dobro; kao što Sveto pismo kaže: „Govorite istinu u ljubavi.”

„STVARI KOJE SE RADE U TAJNOSTI”

„Jer sramota je i govoriti o onome što oni potajno čine” – stvari koje se čine u mraku. Apostolov nagovještaj je da cijeli svijet leži u tami, i u Zlu i u grijehu, i da je Gospodinov narod Novog stvorenja prihvatio njegovo vodstvo u suprotnom smjeru; da su djeca svjetla i da trebaju hodati u skladu s tim u svjetlu, i da trebaju uzdizati svjetlo istine; da bi trebali dopustiti Duhu Svetom da zasja za ukoravanje svijeta, za

ukoravanje tame i za postavljanje standarda pravednosti u skladu s Gospodinovim primjerom.

Apostol nas ovdje podsjeća na proročansku izjavu: „Probudi se ti koji spavaš i ustani od mrtvih i Krist će te obasjati.” Takav bi trebao biti naš stav prema svima koji su još nepreporođeni. Svijet leži u Zlu, u grijehu, u tami. Umjesto da imamo zajedništvo s njima u djelima tame, umjesto da sudjelujemo u njihovoj ružnoj šali, radije ćemo ih prekorigiti i uputiti prema gore navedenom tekstu, da se probude iz svoje omamljenosti, iz svog sna, da prepoznaju uvjete sa njihovog pravog stajališta, te da, probudivši se, trebaju shvatiti da su grešnici; da je plaća za grijeh smrt, i da je tendencija grijeha prema dolje – i da bi oni trebali ustati od mrtvih, trebali bi se odvojiti od svijeta, ne samo u pogledu svog ponašanja, nego što se tiče njihovog razgovora i njihovih simpatija, da se svi oni trebaju okrenuti prema Gospodinu, prema istini, prema svjetlu. Onima koji se na taj način odvajaju od svijeta i njegova duha Gospodin je obećao dati svjetlo, još malo, još malo i još malo, jer put opravdanih, put onih koji idu stopama Isusa, sjat će sve više i više do savršenog dana.

SEDAM HODANJA

Kršćaninov hod naravno znači njegov način ponašanja, uključujući misli, riječi i djela. Apostol vrlo jasno ukazuje na to što bi to djelo ili put kršćanina trebalo biti, ocrtavajući ga na sedam različitih načina.

(1) Novo stvorenje ne bi trebalo hodati prema putu ovoga svijeta, ne prema knezu vlasti zraka, duhu koji sada djeluje u djeci neposluha. (Efežanima 2:3.) Ovo je hodanje svijeta, hodanje zlikovaca, hodanje djece gnjeva; to je sušta suprotnost hodu djece svjetla.

(2) Novo stvorenje treba hoditi u dobrim djelima – „Jer mi smo Božje djelo, stvoreni u Kristu za dobra djela, koja je Bog unaprijed odredio da u njima hodimo.” – Ef. 2:10.

(3) Novo stvorenje treba „hodati dostojno poziva kojim je pozvano”. (Efežanima 4:1.) Njihov je poziv najviši od svih; oni su predstavnici Gospodina i Gospodara; oni nose njegovo ime i trebaju ga u svemu nastojati proslaviti, a nikada ga ne obeščastiti. Ono što radimo, što govorimo, što mislimo – zapravo, čak i opći izgled i držanje, i gdje nas vide, sve se manje -više odražava na velikog Kralja, čiji smo veleposlanici. Naš poziv je poziv Božjih slugu i nijedno zemaljsko zvanje ne smije ni u kojem stupnju spriječiti ili ograničiti utjecaj ili službu koju smo preuzeli kao djeca Božja, kao sunasljednici s Isusom Kristom, našim Gospodinom, budući članovi njegove klase Nevjeste, njegova klasa Kraljevstva.

(4) Novo stvaranje treba „hodati ne kao što drugi pogani hodaju.” (Efež. 4:17.) Ne samo da se trebamo suzdržavati od grijeha i grubog nemoralna tjelesnog

čovjeka, već trebamo dopustiti da ovo načelo ili duh prožme sve životne interese. Trebamo se suzdržati od slijeđenja lude, svjetovne mode, od toga da budemo pod utjecajem svjetovnog duha; trebamo imati Duha Gospodnjeg, duha zdravog uma da nas vodi u našim radostima, u našim tugama, u našim svadbenim slavljinama, u našim pogrebnim službama – zapravo, što god činimo, činimo na slavu Boga i ne smijemo biti pod utjecajem duha svijeta, već naprotiv trebamo dati pravi primjer svijetu u svim stvarima – u blagosti, ljubaznosti, strpljivosti, vjernosti Gospodinu i dužnosti. Hodanje svijeta je širokim putem; hodanje Crkve je uskim putem. Kako napredujemo u kršćanskom iskustvu, nalazimo da se ovaj put sve više udaljava od širokog puta kojim svijet ide, i tko god pokušava držati korak sa svijetom, u mnogim će aspektima biti sklon da se nađe napuštajući uski put ili na neki drugi način stavljajući sebe u nepovoljan položaj kao Novo stvorenje.

(5) Novo stvorenje treba „hodati u ljubavi”. (Efež. 5:2.) Njihove riječi, njihova djela, sve s čime su povezani, mora biti upravljano ovim zakonom Novog stvorenja – ljubavlju. „Ljubav je ispunjenje Zakona.” „Novu vam zapovijed dajem: ljubite jedni druge kao što sam ja ljubio vas.” U skladu s ovim zakonom ljubavi i slavnim primjerom našega Gospodina, apostol kaže da se trebamo toliko ljubiti da smo spremni živote položiti za braću. Trebali bismo biti spremni položiti nekoliko mjeseci, nekoliko godina; trebali bismo biti spremni u bilo kojem trenutku kada možemo pronaći priliku služenja bratu, posebno u skladu s njegovim duhovnim ili višim interesima kao Novog Stvorenja. Ovaj duh ljubavi treba kontrolirati naše ponašanje sa svima; trebamo voljeti svoje bližnje i nastojati im činiti dobro, služiti njihovim interesima. „Ljubav bližnjemu ne čini zla”, ne bi iskoristio bližnjega da ga prevari, da ga na bilo koji način povrijedi. Ljubav ne bi potaknula svog posjednika da govori zlo o svom bližnjem, nego bi ga dovela do sjećanja na biblijski nalog: „Ne govori zlo o čovjeku.” Ljubav bi to učinila iz principa, jer je to ispravno; ali više od ovoga, ljubav u konačnici zauzima takav interes da brat koji je prakticira ne želi učiniti ništa što bi bilo štetno za tuđe interese, za njihovu dobrobit, već radije učiniti nešto na njihovu čast i blagoslov. Ljubav, koja napreduje dok hodamo u njoj, na kraju nas dovodi do tog blagoslovljenog stanja u kojem možemo voljeti svoje neprijatelje i biti sretni zbog povlastice da činimo dobro onima koji nas bezobzirno iskorištavaju i progone.

(6) Novo stvorenje također je upućeno da hoda kao djeca svjetla; njihov smjer u životu je uvijek poštovati stvari koje su pravedne, čiste, pune ljubavi, plemenite, ljubazne, stvari koje su u skladu s božanskim karakterom i Riječju, stvari koje se pokazuju kao

najveći blagoslov za bližnje i prijateljima. Kao djeca svjetla svaki dan i godina će vidjeti napredak; njihovo će svjetlo sjati sve jasnije i ostvarivati najveće dobro; neće ga se stidjeti, nego će ga staviti na svijetnjak, da svijetli svima u kući, svakom ukućaninu vjere. „Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima.” – Mat. 5:16.

(7) Novo stvorenje treba „pomno hoditi.” (Efežanima 5:15.) Ova riječ pomno označava pažljivo gledati oko sebe na svakom koraku. Kršćanin ne može nemarno živjeti, i dok gleda oko sebe i shvaća razne zamke i stupice, ne samo da će nastojati poravniti staze za svoje noge, kako ono što je hromo ne bi skrenulo s puta, nego dodatno on tražit će božansku pomoć i savjet i vodstvo da ne griješi, da svaki korak na životnom putu bude takav da će imati božansko odobrenje i slaviti Boga u svom tijelu i duhu koji su Božji. Ova opreznost našeg hodanja kao novih stvorenja je potrebna jer je naš protivnik, davao, posebno na oprezu da nas uhvati u zamku; i dopušteno je da naši testovi budu stroži što se više približavamo cilju karaktera. Trebamo hodati oprezno i zato što ispovijedamo da pripadamo novom stvorenju, začeti od Duha Svetoga, a ne od svijeta, nego odvojeni od njega; i zato što naša svjetla tako sjajna više-manje osuđuju svijet. Stoga svijet, umjesto da suosjeća s nama, mrzi nas i gleda ili da vidi što se može naći u našem hodanju, ili da nas spotakne i saplete, ponekad iz zlonamjernog impulsa, a ponekad iz suosjećajnih razloga; kao što je apostol Petar, govoreći našem Gospodinu, rekao: Daleko od tebe, Gospodine, da se tako žrtvuješ i umreš. Hodati pomno znači uzeti u obzir ove razne prepreke i kamenje spoticanja i zamke; slušati upute Gospodnje Riječi i vodstvo Duha Svetoga; a time i oprezno hodati; i pritom razviti karaktere koji se najviše sviđaju našem Gospodinu i Glavi. Apostol kaže da je ova opreznost nužna kako bismo hodili „ne kao nerazboriti, nego kao mudri”. Postoji mudrost svijeta koja je ludost pred Bogom, a postoji mudrost kod Boga koja je ludost svijetu. Božja mudrost treba biti naša, i mi je trebamo biti primjer u svim životnim poslovima. Stoga bi vjernici, nova stvorenja u Kristu, trebali biti najuzorniji, najdivniji ljudi na cijelom svijetu, najmudriji u upravljanju svojim poslovima, najmudriji u upravljanju svojom djecom, najmudriji u svom jelu, piću i oblačenju. Ne da će svijet uvijek odobravati, nego da će kraj opravdati kurs koji Gospodinova Riječ usmjerava, i koji će mudri iz Novog stvorenja, hodajući oprezno, uzeti.

„ISKUPLJIVATI VRIJEME”

Ovo označava otkup vremena, kao da je vrijeme već pod hipotekom. I to je tako; brige ovog života,

njegove potrebe, običaji svijeta, naše pale sklonosti, sve bi apsorbiralo svaki sat života u stvarima koje se odnose na ovaj život, dok su kao novih stvorenja naše nove nade, ciljevi i naponi pravilno usredotočeni na stvari gore, nebeske, Kraljeve stvari. Gdje možemo pronaći potrebno vrijeme za proučavanje i osvježanje u ponavljanju blagoslova, obećanja i naklonosti koje imamo kao Nova stvorenja? I gdje možemo naći vremena za prenošenje ovih dobrih vijesti drugima? Ako dopustimo duhu svijeta da nas vodi, nećemo imati vremena ni za jednu od ovih stvari i nećemo uspjeti, ali kao mudra, a ne kao luda djeca Gospodnja, vidjet ćemo i cijeniti veću važnost nebeskih stvari, i budimo spremni žrtvovati naše zemaljske interese i običaje i ambicije u korist nebeskih. Tako možemo otkupiti ili kupiti vrijeme koje smo prethodno potrošili za svjetovne stvari, kako bismo od sada mogli provoditi to vrijeme u interesu nas samih i drugih u Novom stvorenju i u službi našeg Gospodara i Učitelja, kojemu smo posvetili sve naše, za koje nalazimo da je tako malo više od stvari potrebnih za pošteno pružanje života kakav sada jest.

„ZBOG TOGA NE BUDITE BEZUMNI, NEGO SHVATITE ŠTO JE GOSPODINOVA VOLJA”

Koliko je naroda Gospodnjeg bezumno! Koliki dopuštaju duhu svijeta da uđe tako da ih spriječi da cijene pravu mudrost i ispravan put, ispravan hod u životu! Vrijeme je da prestanemo s tim glupostima da sve radimo onako kako svijet radi i da budemo sve što svijet hoće! Vrijeme je da odlučimo da ćemo Božjom milošću biti popularni kod našeg Oca na nebu, bez obzira na to čini li nas to nepopularnim kod svih ostalih na svijetu ili ne! Bit će daleko slađe na kraju čuti njegov glas kako govori: „Dobro, dobri i vjerni slugo, uđi u radost Gospodara svoga”, nego dobiti dobro od svijeta i njegov aplauz, a ostati bez slavnog blagoslova na koji smo pozvani!

„UMJESTO TOGA HVALA I ZAHVALJIVANJE”

Umjesto opijenosti duhom svijeta i njegovim ambicijama, njegovom pomamom za novcem i pokazivanjem i vanjskim ukrašavanjem, trebamo biti toliko ispunjeni Duhom Gospodnjim, da naša najveća radost, naš najveći blagoslov, bude u davanju hvala Gospodinu za njegovu dobrotu, u održavanju zajedništva srca s njim, a zatim dodatno u zajedništvu jedni s drugima, s onima koji su u istini, u Gospodinu. Trebamo govoriti jedni drugima u psalmima, himnama i duhovnim pjesmama, stvarajući tako melodiju u našim srcima Gospodinu. Gospodnji narod ne smije biti mrzovoljan, sumoran, nesretan, uvijek uplakan. Ovo nije Božja volja u vezi s njima; oni su, naprotiv, neprestano radosni, puni veselja, osnova za to je njihova vjera u Riječ Božju, koju svi neprestano jedu i

njome se hrane, zajedno sa svojim zajedništvom s Gospodinom, koje će neprestano biti temelj za hvalu i zahvalu; i dodatno, njihovo međusobno zajedništvo, koje će biti slađe od bilo kojeg zemaljskog ili sebičnog zajedništva; dragocjenije od bilo kojeg senzualnog odnosa, ushićenje novog uma koji neprestano postaje sve jači i sličniji Bogu, i koji nastoji izgraditi jedni druge u najsvetijoj vjeri i sličnosti karaktera našeg Otkupitelja. Apostol kaže da Bogu, naime Ocu, uvijek zahvaljujemo za sve u imenu Gospodina našega Isusa Krista; hvala na kušnjama, hvala na oblacima kao i na blagoslovima i suncu; hvala za stvari koje izgledaju kao nevolje, znajući da je Bog sposoban učiniti da sve stvari zajedno rade na dobro za njih i da je obećao da

„NJEHOVIM NOGAMA”

„Kako su lijepe noge njegove na gorama.” – Iza. 52:7

O dragocjene „Noge,” tako umorne i tako istrošene,
Požurite da „uđete”; jer kad bude gotovo,
kako će sladak biti počinak toliko željeni –
Kad se taj posljednji korak u utrci pretrči!

Draga „Stopala,” tako umorna, nemojte, nemojte zaboraviti,
Kako su nekoć ta druga stopala doista bila blagoslovljena,
Kad je on, naš Stariji Brat, blagoslovio Gospodina,
Tako je nježno služio njihovim potrebama.

će to učiniti, i da je cjelokupno pitanje potreba i dobrobiti u rukama našeg Otkupitelja, koji je previše mudar da bi pogriješio i previše pun ljubavi da bi bio neljubazan, i koji neće dopustiti da budemo kušani iznad onoga što možemo podnijeti. Pa možemo se onda radovati!

Također smo potaknuti da se podložimo jedni drugima u štovanju Gospodina, da ne budemo diktatorski, da ne budemo previše samouvjereni, da ne brinemo da se naša volja vrši na zemlji ili na nebu, nego radije želimo da Gospodnja volja bi se tako trebala vršiti, i da bismo mogli paziti na njegova vodstva i providnosti u i kroz druge, kao i kroz nas same, a posebno da uočavamo upute u njegovoj Riječi.

I zar ona danas nisu pognuta i uminuta
„Stopala,” koja ipak moraju „nastojati ući?”
„Kako lijepo!” Ah, da, kako veličanstveno,
Donijeti dobru vijest da „naš Bog kraljuje”!

I zato, draga „Stopala,” od njega tako voljena,
Dođite radosni, usklađeni sa slatkom glazbom;
Požurite sa strpljivim žarom punim ljubavi –
„Još malo” – svi ćemo se s njim sastati!

– Mary H. Robinson

„ISPUNI ZAVJETE SVOJE GOSPODINU”

DRAGI BRATE I PASTORE:

Već vam neko vrijeme želim pisati o pitanju ispravnog ponašanja među spolovima u Ekklesiji. Na neke mi je stavke skrenuta pozornost u posljednjih nekoliko mjeseci, pa smatram da je dužnost ponovno skrenuti vašu pozornost na tu temu. Nemam slobodu pisati vam jasno i potpuno koliko bih mogao, u vezi s određenim slučajevima za koje znam; ali čuo sam i vidio dovoljno da se uvjerim da Protivnik vrši snažan napad duž ove linije po cijeloj zemlji, varajući neke od drage braće (koji su dovoljno stari, i tijelom i duhom, da znaju bolje) na razmišljanje da su zagrljaji, poljupci i pisma, opterećena izrazima pretjerane nježnosti, itd., pravi izrazi duhovne naklonosti između braće i sestara koji ni na koji način nisu povezani po tijelu.

Posljedice takvog stava uma sigurno bi bile pad duhovnosti; ponekad s neljubaznošću i zanemarivanjem onih koji imaju pravo na naklonosti kojima se obasipaju drugi. Ako Protivnik ostvari svoj krajnji plan, veliki nemoral i javna sramota cilja koji volimo sigurno će uslijediti. Hoće li doći do ovoga? Bože sačuvaj! On nas može, i vjerujem da hoće, izbaviti. Ako su namjere srca drage braće čiste (kao što ja vjerujem da jesu), onda je ovo sigurno obmana samog Sotone.

Ono što vas sada iskreno želim zamoliti, dragi brate Russell, jest da objavite u STRAŽARSKOJ KULI članak koji će jasnim i nepogrešivim izrazima dati vaše poglede na ovu stvar, kao što je navedeno u izvratku iz STUDIJU SVANUĆA, SV. VI., str. 489, 490, u prilogu. Ovo mi se čini posebno poželjnim, budući da razumijem da se vaši spisi, kao i Sveto pismo, izvrću u prijekor svakome tko se usuđuje kritizirati ovakvu vrstu ponašanja, kao „naslućivanje zla” itd.

Oprosti mi, dragi brate, ako sam bio prehrabar u predstavljanju ove stvari; Osjećam vrlo duboko u vezi s tom temom. S najljepšom kršćanskom ljubavlju, ostajem vaš u kraljevoj službi, HORACE E. HOLLISTER, – II.

PROMISKUITETNO DRUŽENJE SE NE PODRAZUMIJEVA

(IZVOD IZ KNJIGE VI., STUDIJA SVANUĆA, STRANICE 489, 490)

„Gospodin nas jasno uči, preko apostola, da su njegove sklonosti i naklonosti jednaki svim novim stvorenjima – prema njihovoj revnosti, prema njihovoj ljubavi prema njemu i načelima predstavljenim u njemu; i da uvjeti spola, rase, boja, itd., smrtnog tijela nemaju nikakve veze s njim u njegovoj prosudbi o

njegovom narodu, u njegovoj procjeni njih i u raspodjeli konačnih nagrada. Poznavajući Očevo gledište o ovoj stvari, cijelo novo stvorenje mora zauzeti sličan pogled na to, mora cijeniti sva nova stvorenja u Kristu Isusu kao „braću,” mora biti dobronamjieran prema svima, mora nastojati služiti svima, ne smije poznavati nikakvu pristranost među braćom, osim onakvu kakvu je sam Gospodin pokazao – da je davao prednost i čast onima koji su pokazali najveću mjeru revnosti za njegovu stvar.

„Ali sva ova nepristranost, ovo ignoriranje spola, boje kože, rase, itd., pripada nama kao novom stvorenju, i samo djelomično utječe na naša smrtna tijela i njihov međusobni odnos i odnos sa svijetom. Stoga Novo Stvorenje mora održavati pravila ponašanja i odnosa među spolovima.

„Ovi bi, doista, trebali imati veći stupanj mudrosti i razboritosti od svijeta, zbog toga što su začeti duhom zdrave pameti. Oni bi u skladu s tim trebali shvatiti da kao Nova kreacija, tražeći ne hoditi po tijelu nego po Duhu, bilo bi prikladno da budu još oprezniji od svjetovnog, tjelesnog čovjeka, u pogledu njihovih slabosti tijela i u pogledu ispravnosti određenih mjera i granica doličnog ponašanja, skromnosti, rezerviranosti itd., kao između spolovi. U omjeru u kojem Novo Stvorenje traži duhovni život, i u omjeru u kojem shvaća da se seksualni apetiti bore protiv interesa Novog Stvorenja, u tom istom omjeru trebaju nastojati, čak i više od svijeta općenito, poravnati staze za svoje noge, i da između sebe i iskušenja podignu što više i što strašnijih prepreka.”

ODGOVOR BRATA RUSSELLA

Vjerujemo da je volja našeg Gospodina da objavimo gornje pismo s našim bezuvjetnim odobravanjem njegovih osjećaja i izraza. Bez naslućivanja zle namjere skreće pozornost na svjetsku tendenciju kojoj bismo se mi kao narod s posebnim savezom trebali suprotstaviti. Već smo skrenuli pozornost na činjenicu da se od Protivnika može očekivati da isproba razne taktike suprotstavljanja tijekom posljednjih sedam godina žetve; i da mu Gospodin može dati razmjerno odriježene ruke. Dok će čas kušnje, rečeno nam je, iskušati sve koji žive na cijeloj zemlji (Otkrivenje 3:10), ne smije nas iznenaditi ako dođe s posebnom snagom protiv posvećenih, klase Hrama ili „Kuće Božje.” – I Pet. 4:17.

ISKUŠENJA IZ SUPROTNIH ČETVRTI

Što se tiče posvećenih, čini se da su ispitivanja suprotna. Budući da je savršena ljubav prepoznata kao cilj koji treba doseći i održati, Protivnik, uvidjevši da nas od toga ne može spriječiti, počinje nas gurati – preko cilja u takve zemaljske ljubavi kao što spominje

prethodno pismo. Opasnost mora biti očigledna svima koji na trenutak razmišljaju. Duhovna ljubav među Gospodinovim članovima je prikladna koliko i neizbježna. Spona koja povezuje naša srca u kršćanskoj ljubavi je najdraža i najjača o kojoj uopće znamo; jer kao i ono gore. S ljubavlju ide i povjerenje u međusobni integritet motiva, što bi, osim ako se ne zaštititi, moglo srušiti neke od barijera rezerve za koje je društvo iskustvom otkrilo da su svijetu apsolutno potrebne. Ne mislimo da Gospodinov narod ima niže standarde morala od svijeta; ali s višim idealima pronašli su novo povjerenje jedno u drugo – ne u tijelu, već u duhu. Za neko vrijeme potpuno zaborave na tijelo i još su više u opasnosti da ih Protivnik dočeka u zasjedi upravo na toj liniji.

S druge strane, Protivnik pokušava gurnuti druge vjernike u stranu od „cilja” izazivajući gorčinu, ljubomoru, zavist, svađu. Previše je lukav da bi pretpostavio da će takvo sjeme spontano niknuti u srcima posvećenih. Stoga, koliko mi možemo razabrati, njegov je put da posadi ovo sjeme zla dok očito njeguje pravdu, čistoću i istinu. Ah! on je vješti neprijatelj i „nisu nam posve nepoznate njegove spletke,” iako ne možemo nagađati koji će biti njegov sljedeći potez za zarobljavanje.

Brat Hollister, na primjer, kao što gornje pismo implicira, bio je u iskušenju pretpostaviti zlo u odnosu na one čije ponašanje ne odobrava; ali je izvojevao pobjedu nad zamkom, i stoga, bez osuđivanja drugih kao loših namjera i nečistih motiva, on vidi stvar kao što mi vidimo i kako vjerujemo da Gospodin vidi – kao zamku protivnika protiv koje je naša privilegija da opomene braću u ljubavi.

Koliko će vremena biti potrebno da Gospodovi dragi sljedbenici nauče značenje i pravilnu primjenu Mateja 18:15-17? Neuspjeh da se upamti i pravilno koristi ovo pravilo čini nam se glavnim korijenom gotovo svake poteškoće među braćom, svugdje. Stvar smo razjasnili koliko znamo u **STUDIJAMA SVANUĆA, SV. VI.**, ipak smo iznenađeni i ožalošćeni kada primjećujemo pogreške u ovoj liniji koje su napravili neki od najnaprednijih dragih Kristovih članova. Uobičajena sofistika kojom „stari čovjek” ostavlja po strani ovo božansko pravilo je zaključak da „nije primjenjivo u ovom slučaju,” ili da se uvjeri da ne zna kako to primijeniti u svom slučaju i mora tražiti savjet od drugih – upravo ono što bi on trebao razumjeti je zabranjeno riječima našeg Gospodina, „Idi k njemu i nasamo mu reci njegovu krivnju.”

Opet, čini se da malo tko razumije da konferencija nije prekoriti ili ukoriti ili poniziti ili kazniti one koji su u zabludi. Za sve se to Gospodin treba pobrinuti – „Gospodin će suditi svom narodu.” Naš bi cilj trebao biti samo zaustaviti pogrešnu stvar i tako „zadobiti svoga brata.” Stoga je sa sigurnošću pretpostaviti da je

savjet našeg Gospodina općenito potreban – „Izvadi najprije brvno iz svoga oka, i onda ćeš vidjeti kako izvaditi trun iz oka svoga brata.” Dakle, prije nego što pokušamo primijeniti Mateja 18:15-17, bilo bi mudro kleknuti pred Bogom i učiniti naša srca vrlo poniznim i punim ljubavi i vrlo slobodnim od gorčine, itd., prije nego što napravimo prvi korak. Zatim iznova pročitajte tekst Svetog pisma i komentare u **STUDIJAMA SVANUA**, SV. VI., i zatim nastavite vrlo pažljivo – bojeći se dotaknuti loše stvari koje se toliko odnose na „jednog od ovih najmanjih.”

Sasvim se slažemo s bratom Hollisterom da nitko od Kristovih „članova” nije mogao svojevoljno i namjerno postaviti zamke vlastitim duhovnim stopalima ili tuđim stopalima. Sasvim se slažemo da njihova opasnost vrebava u njihovim dobrim namjerama i pretjeranom povjerenju u njihovu kontrolu nad tijelom, te u njihovom zaboravljanju protivnikove lukavštine, čak i dok ne znaju za njegove planove. Ali dok potičemo da nema zlih nagađanja, također opominjemo apostolovim riječima: „da budete besprijekorni i bezazleni sinovi Božji bez prijekora usred izobličene i izopačene naroda, u kojem svijetlite kao svjetla u svijetu.” (Fil. 2:15.) Ali pretpostavimo da možemo biti sigurni u vlastito samosavladvanje i otpornost na iskušenja, kako bismo mogli suditi za druge ili biti sigurni da će tako biti i s njima? Ili, pretpostavimo da je sav narod Istine toliko napredovao da su svaku misao zarobili poslušnošću Kristu, ne bi li i dalje trebali dopustiti da njihovo svjetlo tako sjaja pred ljudima da im pomogne i proslavi njihova Oca na nebu? Obratite pažnju na Apostolov argument – Ako moje jedenje mesa izaziva spoticanje kod drugih, ja neću jesti meso. (I. Korinćanima 8:13.) Ali nemojmo misliti da je naše tijelo mrtvo. Sigurnije je pretpostaviti obrnuto i čuvati se svake protivnikove zamke da zarobi nas ili druge.

IZVRŠI SVOJE ZAVJETE BOGU

Uvidjevši da će protivnik postaviti posebne zamke za noge putnika, budući da su oni istaknuti predstavnici Istine, urednik je prošlog ožujka poslao svima koji su uključeni u kontinuiranu ili povremenu „putujuću” službu pod okriljem Društva, uključujući svu braću Obitelji Biblijske Kuće, sljedeće pismo koje objašnjava samo sebe:

„Bez bacanja imalo razmišljanja o bilo kome od vas, i samo imajući u vidu činjenicu da smo u 'zlom danu' koji spominje Apostol, i da možemo biti sigurni da će Protivnik biti više nego ikada spreman da naudi stvari istine i njezinim slugama, predlažemo svakome i svoj braći kojima se ovime obraćamo da se svatko veže zavjetom Gospodinu, za koji vjerujemo da će se pokazati korisnim, ojačati i biti u određenoj mjeri utvrda ili zaštita interesima za koje smo se zavjetovali

da ćemo im služiti. Ne tražimo da se ovaj zavjet položi jedni drugima, nego Gospodinu; ipak, bit će nam drago čuti od svakoga tko primi ovo pismo hoće li se zavjetovati u ime i u snazi Gospodina. Osim toga, činjenica da smo dali takav zavjet može biti korisna drugima ne samo u putujućoj službi, već i izvan nje – da, među svim Gospodinovim narodom s kojima smo u kontaktu – ne javnom izjavom, nego gdje god bi se to činilo mudrim i primjerenim privatnom.

„Započevši stvar, potaknuvši druge da uvide da je predloženi zavjet u potpunom skladu s našom izvornom predajom sebe, i svih naših zemaljskih prava Gospodinu, i služenja njegovoj stvari, i usput sugerirajući da je ovo još jedan način na koji možemo 'privezati žrtvu za rogove žrtvenika', pisac vas ovime obavještava da je on sam dao ovaj zavjet Gospodinu.

„Zavjet glasi: 'Oče naš, koji jesi na nebesima, sveti se ime tvoje. Neka tvoja vladavina sve više ulazi u moje srce i neka tvoja volja bude u mom smrtnom tijelu. Oslanjajući se na pomoć tvoje obećane milosti da pomogne svaki put u potrebi, po Isusu Kristu, našem Gospodinu, upisujem ovaj zavjet. Svakodnevno ću se pred prijestoljem nebeske milosti sjećati općih interesa djela žetve, a posebno udjela koji ja sam imam privilegiju uživati u tom djelu, i dragi suradnici u Biblijskoj kući, Alleghenyu. Zavjetujem se da ću još pažljivije, ako je moguće, proučiti svoje misli, riječi i djela, u namjeri da budem bolje osposobljen služiti ovima i tvom dragom stadi. Zavjetujem ti se da ću biti spreman oduprijeti se svemu što je srodno spiritizmu i okultizmu, i da ću se, sjećajući se da postoje samo dva gospodara, oduprijeti tim zamkama na sve razumne načine, budući da su od Protivnika. Nadalje se zavjetujem da, uz dolje navedene iznimke, u svakom trenutku i na svakom mjestu ću se privatno ponašati prema osobama suprotnog spola točno onako kako bih to činio s njima u javnosti – u prisutnosti zajednice Gospodinovog naroda, i koliko god je razumno moguće izbjegavati ću biti u istoj sobi s bilo kojom ženskom osobom sam, osim ako vrata sobe ne budu širom otvorena – osim žene, djece, majke i sestara.'”

Dobili smo pozitivne odgovore od sljedećeg: – HC Rockwell, FH Robison, RH Hirsh, WH Bundy, F. Draper, G. Draper, ML McPhail, EW Brenneisen, JF Rutherford, Hayden Samson, JA Parker, FA Hall, ML Herr, JD Wright, CH Swingle, CE Fowler, OL Sullivan, John Harrison, Smith Walker, Isaac Hoskins, WE Van Amburgh, HK Blinn, JA Bohnet, AE Burgess, JA Bauerlein, FL Scheerer, AG Wakefield, CW Hek, AE Williamson, BH Barton.

Želimo da svi vidite primljena dragocjena pisma. Oni bi činili dobro i obilno dokazali odanost srca ove plemenite braće. Jedan piše: „Drago mi je da ste dobili to mimeografsko pismo; siguran sam da će biti od velike pomoći meni, a možda i drugima.” Drugi piše:

„Kad sam to pročitao, osjetio sam da mi je takav zavjet posebno težak, a također sam shvatio da bi mi bio od posebne pomoći; pa nakon razmatranja pišem da vas uvjerim da ću ponizno nastojati ispuniti ovaj zavjet i drago mi je što sam to primio i želim tvoje molitve, dragi brate.”

PROŠIRENJE OPSEGA ZAŠTITE

Jučer smo primili pismo od jednog starješine u jednoj od Eklezija, u kojem stoji da mu je jedan od putujuće braće pokazao jedno od zavjetnih pisama, i da je bio jako zadovoljan njime i da je osjećao da je stvar tako korisna, da je u molitvi upisao to kao svoj zavjet Gospodinu. Ovo, s pismom brata Hollistera, potaknulo je i ovaj članak i sugestiju da će braća kolporteri i svi crkveni starješine i đakoni nesumnjivo biti osnaženi davanjem ovog zavjeta. Vjerujemo da će to uvelike pomoći pri vezanju žrtve za rogove žrtvenika Gospodnjega.

Učini to sada! i pošaljite nam poštansku razglednicu na kojoj piše da se možemo radovati s vama. Ali zapamtite da zavjet ne smije biti nama nego Gospodinu, kao dio vašeg Saveza s njim i radi zaštite interesa njegove stvari.

DALJNI PRIJEDLOG

Prethodno rečeno je tipično, ali stišćemo prostor da ubacimo nešto sasvim suprotnog duha upravo izrezano iz Woman's Daily kako slijedi:

„Postoji jedna Crkva u Chicagu koja ima mudrog čovjeka zaduženog za svoje poslove. On inzistira na

tome da ima redovito opremljenu dvoranu za mlade ljude, s ugodnim kutovima, paravanima, pratiocima i svjetiljkama koje se mogu ugasiti. On kaže da je udvaranje bitno za sreću i da je nadležnost Crkve učiniti sve što je moguće za sreću svojih članova.”

* * *

Sada nam dolazi prijedlog, zašto ne predložiti gore navedeni zavjet svoj dragoj braći, a odgovarajući zavjet svim dragim sestrama? Ne bi li mnoge zaštitio tijekom dana posebne kušnje koju možemo očekivati? Ako je dobro za putujuću braću, kolportere i starješine, zašto to ne primijeniti na svoj život?

Jedan dragi „putujući brat,” protiv čijeg ponašanja nema ni daška negodovanja, piše nam sljedeće:

„Bila je to za mene slavna godina i doista sam zahvalan našem dragom Gospodinu što mi je dopustio da sudjelujem u radu na polju žetve. Stvarno, dragi brate Russell, smatram da me Gospodin blagoslivlja više od zavjeta koji smo nedavno položili, i doista sam zahvalan što ti je Gospodin to stavio na pamet da predložiš da damo ovaj zavjet. Neki novi blagoslov dat mi je gotovo svaki dan. Sada sam željniji nego ikada da mu udovoljim, i molim vas da se neprestano molite u tu svrhu, i da mi se može dati snaga i mudrost s visine, i da me se čuva u poniznosti i ljubavi.”

* * *

U prošlom izdanju (15. listopada '04.) objavili smo pjesmu pod naslovom „Odskočni Kamenovi ili Kamenovi Spoticanja,” za koju bismo željeli da je svi ponovno pročitaju. Postoji u prethodnom prijedlogu zavjeta odskočni kamen ili kamen spoticanja za vas.

KRIVI SMJER IZRAELA

–1 SAM. 8:10-22 – 5 SRPNJA –

Ključni tekst: – „Po meni kraljevi vladaju, a knezovi određuju pravdu.” – Izr. 8:51

Studije međunarodne lekcije sada se vraćaju na povijest Izraela na točku koja je prekinuta prošlog prosinca – Samuelova sudska dužnost. Bit će zapamćeno da napredak Izraela pod sucima tijekom 450 godina nije bio baš briljantan. Njihova vlada bila je vlada Republike pod božanskom autokracijom i nadzorom zakona. Oni nisu bili ratoboran narod i pod božanskim Savezom samo su bili potpomognuti u osvajanju obećane zemlje, u omjeru koliko su bili vjerni i poslušni Gospodinu. Zbog toga su mnogi Kanaanci još uvijek posjedovali gradove čvrstih zidina u samoj njihovoj sredini, uključujući Jeruzalem, koji nije osvojen sve do sedme godine vladavine kralja Davida. Uistinu, tako daleko od toga da postanu nacionalni veliki, Izraelci su doživjeli neke teške poraze u bitkama sa susjednim narodima, posebno Filistejcima, Moapcima, Amoncima, itd. Sveukupno su doživjeli nekih osamnaest razdoblja

preokreta i potčinjenosti, tijekom kojih su bili obavezni odati počast.

Nacionalna organizacija Izraela u vrijeme sudaca bila je samo dobrovoljna i sentimentalna. U stvarnosti je svako pleme upravljalo svojim poslovima unutar svojih granica, a poglavari plemena sačinjavali su njegove suce u redovnim poslovima. Jedina stvar koja je učvršćivala zajednicu između ovih plemena bilo je jedinstvo njihovog govora i krvi; ali iznad svega, jedinstvo njihove nade prema Bogu, temeljeno najprije na Savezu sklopljenom s Abrahamom, „U tvom će sjemenu biti blagoslovljena sva plemena na zemlji.” Shvaćeno je da ovo obećanje uključuje naciju Izrael – zacementiranu kao naciju Savezom zakona, koji je uspostavio Mojsije, njegov posrednik, i koji je naciju vezao za Jehovu kao njegov narod i sluge, a Jehovu za tu naciju kao njezina Zakonodavca i Kralja. Božansko obećanje Izraelu bilo je da će, sve dok budu hodili po

odredbama božanskog Zakona, biti Božji posebni narod i primati njegove posebne blagoslove u svim svojim ovozemaljskim poslovima, kao i u njihovim višim interesima razvoja karaktera. Ali ako bi zanemarili njega i njegove zakone i uredbe, on bi ih kaznio kugom, sužanjstvima, itd. Unatoč tome, ako bi se pokajali i zavapili Gospodinu i ponovno tražili da vrše njegovu volju i slušaju njegove zakone, on bi ih saslušao i podignuo im izbavitelje, koji će im kao njegovi predstavnici suditi, tj. pobrinuti se da dobiju izbavljenje, pomoć, pouku, vodstvo. – Suci 2:16,18.

ŽELJELI SU KRALJA

U skladu s ovim uređenjem, Eli je bio sudac u Izraelu s priznatim božanskim imenovanjem, ali zbog Izraelove nevjernosti uslijedilo je sužanjstvo Filistejaca u vrijeme Elijeve smrti. Dosta je godina Izrael bio podložan Filistejcima. U međuvremenu je Samuel poučavao ljude i poticao ih da odbace svoje tuđe bogove i da služe samo Jehovi. Uvjeravao ih je da će kroz ovo obraćanje Gospodinu doći božanski blagoslov i naklonost. Narod je to učinio i okupio se u Mispi, gdje je Samuel prinio žrtve u njihovo ime. U međuvremenu su Filistejci, saznajući za ovo okupljanje naroda, predviđjeli da to znači pobunu protiv njihove vlasti i došli su protiv njih s vojskom. Zatim je „Gospodin zagrmio s velikom grmljavinom toga dana na Filistejce i zbunio ih; i bili su poraženi pred Izraelom.” (1. Sam 7:10.) Kao rezultat toga, Izraelci su izbavljeni, a Samuela su sva plemena priznala kao božanskog predstavnika i suca Izraela. Tijekom svog sudačkog mandata putovao je amo-tamo, očito saslušavajući i odlučujući o slučajevima koji su bili preteški za lokalne suce. Pod njegovim mudrim suđenjem Izraelci su bili uvelike blagoslovljeni; ali s njihovim povratkom napretka došla je ambicija da budu poput nacija oko njih – da budu ujedinjeno kraljevstvo pod vlašću kralja koji će ih voditi u ratu i vladati njima kao cijelom nacijom i centralizirati njihovu moć i energiju. U ovom trenutku naša lekcija zapravo počinje.

Sa svakog svjetovnog stajališta ljudi su odlučili mudro, ali s božanskog stajališta nerazborito. Obratili su se Samuelu kao Božjem predstavniku da nad njima pomaže kralja i tako uspostavi središnju vlast u njihovoj sredini. „Daljina daje čar pogledu”, uobičajena je poslovice, što je bila istina u slučaju Izraela. Dok su gledali narode oko sebe, vidjeli su slavu kralja, njegove vojske, njegovih časnika, njegovih bojnih kola. Takvi su kraljevi bili ratni gospodari svom narodu, a manje-više dostojanstvo, autoritet i moć tih kraljeva predstavljali su te kvalitete u narodima pod njima. Izraelci nisu vidjeli teške terete pod kojima su mnogi ljudi radili kao rezultat takvog kraljevskog dostojanstva i slave. Vidjeli su samo vanjski sjaj, a ne tjeskobu i rad ljudi koji su podržavali

te kraljeve. Dok promatramo stvar s božanskog stajališta, možemo doći do božanskog zaključka da su napravili loš izbor kada su više voljeli imati kraljevstvo nego republiku pod božanskim Kraljem. Gospodin ih je preko Mojsija unaprijed upozorio na to kakvi će biti rezultati ako u bilo kojem trenutku odaberu monarhijsku vlast umjesto one koju im je on uredio. (Pnz 17:14-20.) S ovog stajališta možemo vidjeti da je republika pod božanskim sucima težila razvoju Izraelaca pojedinačno, dok bi kraljevstvo, bez sumnje, težilo razvoju duž nacionalnih linija. Međutim, individualni razvoj, kroz ostvarivanje slobode i individualnosti, bez sumnje bi bolje pripremio ljude za dolazak Mesije i njegovo ispravno prihvaćanje. Postoje kazne i postoje nagrade pod božanskim kraljevstvom, a oni, predstavljeni od strane božanski uzdignutih sudaca, razvili bi ih u skladu s individualnom odgovornošću i vjerom u Boga. Treba također primijetiti da u Gospodinovom obećanju budućih blagoslova on izjavljuje: „Vratit ću vaše suce kao na početku, i vaše zakonodavce kao na početku”, čime jasno nagovještava da je republikanski oblik vladavine pod božanskim nadzorom bio bolji od kasnijeg kraljevskog režima.

SAMUEL, VJERNI

Malo je karaktera koji sjaje na stranicama povijesti tako čistim svjetlom kao Samuel. Kad su Izraelci zatražili kralja, Samuel je bio ožalošćen. Znao je da je vjerno služio narodu, da je bio požrtvovan i velikodušan do posljednjeg stupnja, provodeći svoj život u njihovom interesu. Činilo mu se čudnim da su ljudi tako nezahvalni. Ali Gospodin je istaknuo da njihova nezahvalnost nije bila prema Samuelu, već prema njihovom velikom Kralju, Jehovi, rekavši: „Nisu odbacili tebe nego mene.” Ipak, Gospodin je naredio Samuelu da poslušati zahtjev naroda i pomaže im kralja, u međuvremenu ih uvjeravajući da će istinitost božanskog predviđanja biti u potpunosti potvrđena i da oni zapravo biraju drugo najbolje, a ne najbolje. Tada je Samuel otpustio narod, uvjeravajući ih da će njihov zahtjev biti uslišen i kralj pomazan – takvog kakvog će Gospodin uputiti. U međuvremenu je Samuel za narod napisao izjavu ili izvješće o svom suđenju, zapisano u 12. poglavlju. U ovome on najjasnije pokazuje kako je izbjegavao podmićivanje i u svemu nastojao vršiti volju Gospodnju, i pozvao je ljude da svjedoče o istinitosti toga, što su oni i učinili, i potvrdili. Kakav plemenit karakter!

Bio je običaj da kandidati za dužnost u staroj rimskoj republici izađu pred narod odjeveni u bijelu odjeću, predstavljajući tako njihovu čistoću i besprijeekornost. No sigurno je vrlo malo muškaraca koji su napustili ured bez mrlje! U većini slučajeva, bez sumnje, ljudske slabosti prevladavaju do te mjere

da su iskušenja visokog položaja nadjačana. Ali primijetite da u Samuelovu slučaju ovo dvanaesto poglavlje i njegovo svjedočanstvo o njegovoj čistoći, impliciraju, figurativno, da je obukao svoju bijelu odjeću kada je dao ostavku na svoju službu, i svi su ljudi svjedočili njegovoj bespriječnosti, njegovom integritetu kao suca.

SAMUEL JE BIO PLEMENITOG RODA

Ne smijemo zaboraviti da je Samuelova obuka bila s Elijem, a da su se sinovi potonjeg pokazali podmitljivima i općenito skandaloznima u svom pogrešnom tumačenju božanskog zakona i pravde. Nije, dakle, to što je Samuel bio pod najboljim okruženjem i najboljim učiteljima, što bi objasnilo njegovu veličanstvenost karaktera i vjernost načelu. Moramo se osvrnuti još dublje u prošlost i pronaći to u činjenici da su ga njegovi roditelji posvetili Gospodinu, ne samo dok je bio dijete, nego prije njegova rođenja, i da je taj povoljan utjecaj pridonio da bude plemenitog roda u štovanju Gospodina. Nedvojbeno je da razmišljanja roditelja, posebno majke, u razdoblju trudnoće imaju velik utjecaj na njegov mentalni karakter. Svako dijete treba biti rođeno s velikim poštovanjem prema Bogu, prema pravdi, prema istini, prema dobroti. Biti ovako rođen zasigurno označava povoljan početak na putu pravednosti u sadašnjim uvjetima. I možemo biti sigurni da je dijete koje je tako začeto i rođeno bilo dobro uvježbano do vremena njegova predstavljanja u službu Gospodinu pod Elijem. Ovdje imamo novo svjedočanstvo o činjenici da ako se dijete odgaja putem kojim treba ići, malo je vjerojatno da će od toga odstupati. O, kada bi kršćanski roditelji mogli shvatiti kolika je odgovornost u njihovim rukama u pogledu odgoja njihove djece, a posebno tijekom njihovih najdjelotvornijih godina!

Glede Samuelovog moralnog heroizma u brzom pružanju pomoći da se ugradi kraljevstvo, koje bi zamijenilo njega kao Božjeg predstavnika i suca u njihovoj sredini, profesor Elmslie dobro kaže: „Mislim da je jedno od najveličanstvenijih, veličanstvenih i herojskih djela ikada učinjenih u povijesti našeg svijeta učinio Samuel, kada se, uvjeren da je to volja Božja, odlučio učiniti ono što nijedan drugi čovjek nije mogao učiniti – napustiti svu svoju prošlost, napustiti sve pravce djelovanja na kojima je radio kroz najbolje godine svog života i da u ruke drugih ljudi stavi nove mogućnosti. To ponašanje nazivam veličanstvenim.”

KRALJEV MANIR

Prepričavajući Izraelu način vladanja kralja, ne smijemo razumjeti da su Gospodin ili Samuel, njegov govornik, mislili da bi dati opis bio prikladan za pravog kralja; nego radije da bi to bio opći put jednog

kralja, bilo kojeg čovjeka koji je uzdignut na takvo mjesto imperijalne moći kakvo su uživali kraljevi starih vremena. Pogrešan put kraljeva može se pratiti do tri stanja: (1) Svi su ljudi nesavršeni i pali, stoga bi svaki odabrani kralj bio takav, a to bi bilo samo pitanje mjere nesavršenosti i sklonosti ponosu, sebičnosti i zlostavljanju moći. (2) Nesavršenost onih nad kojima vladaju je faktor, jer priznata nesavršenost omogućuje i donekle čini razumnom uzurpaciju velike moći. (3) Protivnikovo poremećenje svih zemaljskih poslova, stavljajući svjetlo umjesto tame, i tamu umjesto svjetla, često čini da se vladarima i onima kojima se vlada čini da je zlouporaba moći nužna i stvarno u korist onih kojima se vlada.

EMANUELOVO KRALJEVSTVO AUTOKRATSKO

S obzirom na opasnost od stavljanja velike moći u ruke vladara i preporučljivost republikanskog oblika vladavine naroda, od strane naroda i za narod, postavlja se pitanje, kako će biti s Emanuelovim Kraljevstvom? Mi odgovaramo da Sveto pismo uči da će njegovo Carstvo biti autokratsko do krajnjih granica. Ipak, nitko tko razumije stvar ne treba se bojati, budući da je onaj koji će preuzeti prijestolje da bude Car svijeta onaj koji je toliko volio svijet da je dao sebe kao otkupninu za sve. Umjesto da njegovo Carstvo bude carstvo sebičnosti; koji bi uništio svoje podanike radi vlastitog uzdizanja, on je pokazao da je njegov Duh upravo suprotno od toga, u tome što je napustio slavu uzvišenih dvora i ponizio se nižoj prirodi i postao čovjekova zamjena, otkupnina za čovjekovu kaznu, „okusio smrt za svakog čovjeka.” To je Onaj koji je sada visoko uzvišen i imenovan nasljednikom svega.

Sjetimo se također da je Crkva koja je sada odabrana od svijeta sastavljena samo od onih koji imaju Duha svoga Učitelja i rado polažu svoje živote za braću i za istinu u suradnji sa svojim Gospodinom i Glavom i Zaručnikom! Sjetimo se da prema božanskom predodređenju nitko neće biti iz te izabrane klase osim onih koji su kopije Božjeg dragog Sina, i da su testovi učenja takvi da ih dokazuju – njihova ljubav i odanost Bogu, braći, svojim bližnjima, da, također svojim neprijateljima! Tko se treba bojati autokratske vlade u rukama tako slavnog kralja? Doista, možemo reći da će takva vlada biti najkorisnija, najprofitabilnija koju svijet uopće može imati – mudra, pravedna, puna ljubavi i korisna! Dok drugi traže zemaljske počasti, zemaljsko ime, slavu i imetak, mi koji smo pozvani u ovaj uzvišeni poziv odložimo svaki teret i svaki grijeh koji nas opsjeda i, uz pomoć Gospodnju, steknimo ovu veliku nagradu sunasljedstva s našim Učiteljem u njegovom Kraljevstvu i sudjelujmo s njim u blagoslivljanju i uzdizanju čovječanstva općenito!